

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 37. Iterum orauit eunden sermonem dicens. lisdem verbis orauit Dominus: Non necesse est illa variare, sed exemplo Anne orare, & cicadam Dauid imitari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

effluem, quam licet illi Deus futuram polliceretur, tamen distulit tempore, nec concessit, ut probat D. Chrysol. Apollolus Paulus a quodam communi libertati postulans infirmum, quam illi dedit, capitis dolore iuxta D. Hieron. vel iuxta D. Aug. hepatis obstruione, non tamen cruditur licet pluribus idem flagitaret habitus; & quamvis quod petebat non accepit tamen concessum est illi quod plus eius saluti referebat, ut postmodum exarabimus.

§. 37. Iterum oravit eundem sermonem dicens, *issem verbis oravit Dominus: Non necesse est illa variare, sed exemplo Anna orare, & eicadam David imitari.*

294 **A**liud nobis documentum divinus hic magister praeberet imitandum, secunda & tertia vice repetit orationem, diciturque Evangelizans: *eundem sermonem dicens.* Cum tam longa & proluxa fuerit eius oratio, & toties ad illam recurret, cum posset ipse verba variare selecta quae celli sapientia cognoscitur, eandem tamen semper retinuit orandi formam. *Vult si possit esse transferre calicem istum a me.* Quo nos a non levi libertati sollicitudine, hic tibi videtur ingere salubrem idem issem semper verbis ab alio postulare, qui item agit, advocatos indagat qui supplices illi componant libellos Principibus Regibusque offerendos; ut autem illos reddant efficaces ad laborant pigmentis illos vestire Rhetoricis, varias adducunt rationes, textus citant plurimos, doctaque multiplicat argumenta: sollicitos nos reddere poterat modus quo precor nostras Regis illius caelestis offerremus maieitati, praefertim cum quis pauperculus esset, cui nec lingua sit nec discursus quod Iudici congrue loquatur ordinario: nam coram eo constitutus illico turbatur, ut nesciat quidem quo petitionem suam proponat exordio. Non haec te cura sollicitet: ecce te docet Dominus candidè & modè tuam proponere necessitatem, nec auxilium impetere verba ex arte composita: non enim in illis sibi complacet Deus sed simplicitatem quaerit viamque affectum quo dicas: *Pater transfer calicem istum a me.*

Hoc verbum docuerat inquit D. Chrysolostom. *Orantes nolite multum loqui sicut Iheron: putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur.* Hoc opinabantur Gentilis referre plurimum ad felicem casarum suarum expeditionem, si sibi conquirerent oratores qui Rhetor-

ricis elegantijs & verborum lenocinio aures demulcendo pariter & corda commoverent. Ita quarebat hic Ciceroem causae suae defensorem, ille Demosthenè, & alij alios oratores, sibi firmiter persuadentes tanto libentius audiendos, quanto perorarent eloquentius. Si cum Deo hoc modo negotium ageretur, quam dolendum referrent responsum, operarij agricolae, opuliones, & vetulae quibus ars ignota est perorandi. Non sic cum Deo, non sic agitur causae nostrae negotium: etenim Saluator nobis confirmat *Nolite multum loqui.* Non dicit non multum esse orandum sed dicit, teste D. Chrysolostomo, quod tanto acceptior erit oratio quanto fuerit prolixior & tempore perseverantior: verum hoc te docet ne praeter modum anxius verba conquiras formalque multiplices oratorias: etenim sufficit vnicum: *infirmus sum sana me Domine.*

Hinc, inquit D. Chrysol. duas conciliabitis sententias prima facie sibi contrarias discipuli & magistris. *Docet discipulus tuus & ter multum esse orandum: orationes instantes: indefinenter orato.* Magister autem inquam, *cum orasti, nolite multum loqui:* Non sibi contradicunt, inquit D. Chrysolost. nam *utrumque sciendum est ut nec in longum verba proferamus & tamen assidue deprecemur.* Non vult Dominus, inquit, ut animum diverteas ab attentione, diversa inquirens verba, desasque componens orationes, sed eandem semper repete. Huic convenienter expendit orationem mulieris illius mirabilis & bonorum omnium memoria dignae Annae Matris Samuelis. Nam sibi dicere videtur opposita; nimirò merore tristis affligebatur: erat etenim infecunda, caque de causa a compare sibi despectui habita a qua perpetuum sustinebat opprobrium. Testatur autem Spiritus S. eam ad Deum pro remedio confugisse, in cuius procumbens conspectu his verbis suam composuit orationem *Domine Deus exercituum si respiciens videris afflictionem ancillae tuae, dederisque sanna & tuae sexum virilem, dabo eum Domino omnibus diebus vitae eius.* Post haec addit Spiritus S. *Factum est cum illa multiplicaret precem coram Domino.* Qua ratione sit hoc percontatur D. Chrysol. *Quomodo dicit quod multiplicaverit precationem quando exigua fuit modus precationis quam fuit mulier: Certe pauca nudaque verba prolocuta est: Domine Deus si respiciens, & quae est hic verborum multitudo quae igitur est multi pleca-*

III. *Annæ commentatur oratio.* I. *Reg. 11.* **D** d **T** otam

CHRY. Ho de fide. Anna. Inter princip & med To. 11. Ro 11. 12. Thessol. 5. 17. II. Conci liantur Chistres & Paulus. III. Annæ commen datur oratio. I. Reg. 11. D d Totam

Totam noctem in oratione consumpsit. Iacobea occasione qua diximus, auxilium deprecans, quod fuit eius fratris sui manus euaderet: Vnde non desistit eadem semper verba reuocare idemque Domino proponere. *Erue me de manu fratris mei Esau quia valde eum timeo.* Notat Archiepiscopus Genebrardus, vir doctrinā conspicuus illa verba psalterij iuxta vulgatam lectionem. *Respexit in orationem humilium, & non spreuit precem eorum:* transferri à Symacho & quodam auctore Anonymo: *Respexit in orationem cicadae,* & non spreuit precem eius. Multa de his profert auctores, sed illud appositè tantum aduerto, nullum tibi videri canem magis fastidiosum quàm cicada: non enim ore vel rostro canit sed pectore quādo calore exarsit, idemq; semper est tamque grauis, vt pipitum, quo semel cepit semper prosequatur & toto die absque vilo gutturi numero decantat velur Philomela, merula, alauda, carduelis alijq; auculae. Harum vnam, toto die canentē auscultas, hæc vero ilico parit tibi fastidium. Sic se res habet nihil tibi tardiosum amplius quàm eandem sæpe petitionem, eandem sæpe repeti cantilenam, arcamen nihil Deo magis perplacet quàm animæ petitio, quæ amore eius incallescens, vel calore morbi fatigata grauiori, vel paupertatis vel persecutionis, suam de pectore educit orationem & eo loquitur magis quàm ore, semperque eandem replicat ipsa petitionem. O quā accepta cicada Sanctissima Anna & sanctissimus Iacob de quibus præfati sumus. Perpende Christum dñm orantem sed semper repetentem *eundem sermonem.*

Psal. 101. 18

Cicadae
cantus
tardio-
sus.

§. 38. Apparuit ei Angelus confortans eum. *Mittitur à Patre Angelus confortans: etenim oratio semper habet effectum: vt in D. Paulo considerat D. Chrysost.*

95 **N**on illi Pater postulata concessit, quia sic non expediebat, sed Angelum misit illi à quo confortaretur eo modo, quo postmodum declarabimus. Per hoc celestis noster Praeceptor fructum nos docet orationis: nam si talis sit vt debet, semper fructum elicit eximium, & si non petitis nostris annuerit, illud nobis concedet quod saluti nostræ maxime conducit. Implet hæc Dominus quod in mystico illo psalmo dixit in quo per os David prædixit quæcunque in passione sua essent futura: psalmum orditur eadem quæ passionem oratione. *Deus in Euangelio dicit Dominus: nolite ait, iudicare*

Psal. 101. 18. Deus meus respice in me. Deus meus clamabo per-

diem & non exaudiet & nocte, & non ad insipientiam mihi. D. Iulianus martyr credit quod de-clarare voluerit orationem quam Dominus proponebat ex ignorantia non procedere, quia quædam peteret, si possibile foret, mori nō uouerit tamen habere effectum non sortitum: id quod petebat: quia petere realiter bibiturus erat calicem, hoc enim est (inquit) non ad insipientiam mihi. Rogauit sed non tenuit quia ignorabat quod futurum erat & facendum, Cur ergo petit id quod præcedat sibi iniunctum concedendum? ut nos in perseverantia orationis instrueret: nam sciendo quod si ille perseveraret in ea, non tamen exaudienda, petitione, quam proponebat secundum portionem inferiorum, quanto maiore iure tibi est insistentium, qui non solum non scis tibi non concedendum quod petis, imò potius cum fiducia accedendum & petitionem tuam si ita conueniat à Deo exaudiri: Tertullianus alium sensum producit secundum lectionem quam ipse sequitur. *Deus meus clamabo, &c. & non exaudiet, &c. Oratio uanum mihi, Deus meus magna perseverantia, insistenti orationi, nec exaudiet me, quia quid peto non mihi largieris: potest non in uanum mitti. Quomodo non, si te non exaudiat: quando quædam à Rege exposcit beneficium, & deioratis frustra calamitatis & impetis accipit pro reposito: non vacat, ait, Oleum & operam petidit, tempus, pecuniam, & laborem in uanum expendit. Optimè tamen Redemptor noster non enim oratio eius suo fructu caruit: quamuis enim postulata eum impetraret, misit illi tamen Pater Angelum qui confortaret eum.*

D. Bernardus quibusdam satis etiam querentibus quod nunquam ab oratione os suum contineret & nunquam tamen petita consequeretur, nec fructum experirentur orationis, & postquam prolixam Deo precem obulissent, in uanum tamen laborassent, ait: *Verba quædam humana in cogitatione audire mihi uideo in uerbo. Vnde. Quis est quod licet mihi uideat eximium quod uix unquam experiri uideatur aliquis nostrum quod si sua orationis fructus: scis enim ad orationem ad idimus sic redire uideatur: Nemo nobis responderet uerbum, nemo quidquam donat, sed laborare uideatur incassum. Difficultas hæc proposita fuit etiam D. Basilio quam ex proposito tractat & quodammodo nobis illam obicit. O filij charissimi, respiciet D. Bern. hoc scitote non posse inesse uerum mendacium: ad hoc uobis consulo, ne uideatur secundum uisionem oculorum corporis sed secundum iudicium iudicare, id est secundum fidem. *Quis in Euangelio dicit Dominus: nolite ait, iudicare**